

HET PRINSJE.

Voor Ekko.

Daar sloegen wijd de glazen
[deuren open.
Snel trad het slanke prinsje op
[‘t balkon,
Frommelde blozend aan zijn
[strik en knopen,
Maar lachte glanzend als de
[lentezon.

En eensklaps lachten al de
[mensen mede.
Toen boog hij dankend, gratie-
[vol en teêr.
Zijn handen wuifden groeten
[naar beneden.
En hij vermaakte zich en
[lachte weer.

En voor de oogen van de saâmgestroomde
Menigte, was hij een genadig vorst,
Zóó heerlijk, dat men naar het goudomdroomde
Gelaat alleen in eerbied staren dorst.
Totdat hun donkere en half beschroomde
Liefde in gejubel helder openborst.

WILLEM DE MÉRODE.